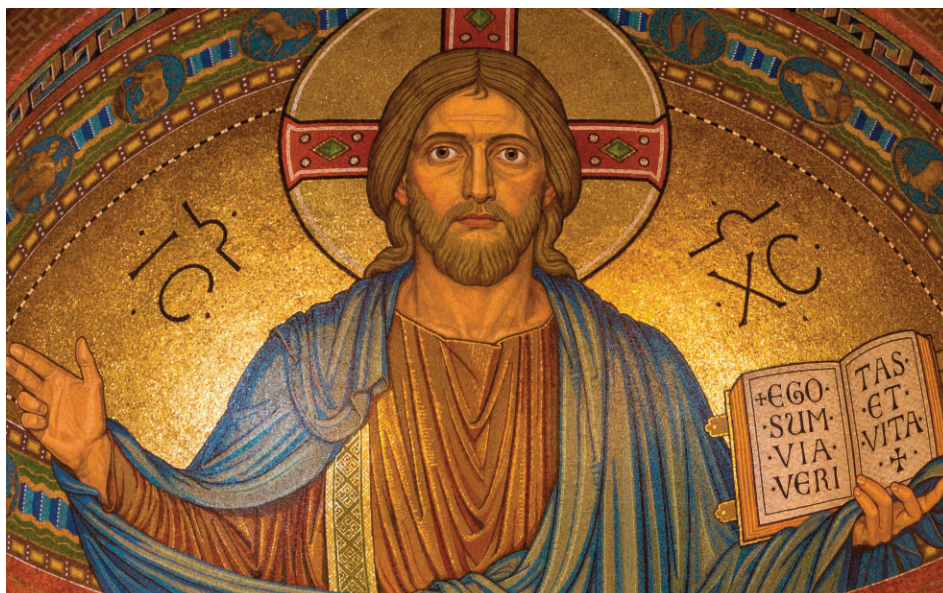

Woord van de HKA

Hoezo te Katholiek?

Mijn eerste reactie op een telefoontje over mijn inleiding op het Onze Vader voor de Dodenherdenking op 4 mei te Amsterdam. Heel apart om dat te horen, daar ik een poging had gewaagd het wat algemener te maken, te seculariseren, naar mijn idee.

Blijkbaar niet genoeg, maar ik wilde toch ook graag recht doen aan mijn eigen gedachten over het Onze vader.

Te Katholiek, kan dat eigenlijk wel? Immers het gebed is de sleutel in de intieme verhouding tussen Jezus en mij zelf. Jezus die het gebed zelf is, als Hij zijn leerlingen het gebed leert.

Hij leert hen het Onze Vader, als gebed dat hen mag helpen op hun beurt gebed te worden. Dat had ik toch in begrijpelijke oorden opgeschreven, dacht ik

Maar goed, ik krijg toch terug dat het te Katholiek is, dus ik moet er wat mee vinden ik zelf. Ik herschrijf en vervang woorden, maar niet de gedachte, dat Jezus geen woorden nodig heeft, wij wel. Dat Jezus in de stilte God ontmoet, wij daarentegen nog steeds woorden nodig hebben. Maar het blijft de dagen en weken daarna rommelen in mijn bovenkamer. En als er dan mili-

tairen komen die Katholiek willen worden of meer willen weten van de Rooms Katholieke Kerk, dan komen bij mij ook de vragen naar boven. Wat is Katholiek zijn in deze tijd, in onze context?

Mochten jullie militairen of burgerpersoneel van Defensie tegenkomen, die er meer van willen weten, wil ik op donderdag 6 juli een poging wagen op Beukbergen. Opgeven kan bij mij (jpw.thoni@mindef.nl of 0620616525) en het programma is van 09.00 uur tot en met diner rond 17.00 uur. •

PERSONALIA

Zondag 28 mei 2023 – Eerste Pinksterdag – vierde **Mgr. De Jong** zijn 40-jarig priester-jubileum. Van harte proficiat!

Geert van Valen is voor ruim 3 maanden als Geestelijk Verzorger aan de Zr.Ms. Van Amstel verbonden. Een kaartje kan worden gestuurd aan: Aalmoezenier Geert van Valen (v 285373), Zr. Ms. Van Amstel, Napo 361, 3509 VP Utrecht.

Guido Brugge is 17 april naar Litouwen vertrokken om daar ruim drie maanden de Nederlandse militairen geestelijk bij te staan. Wie hem iets wil sturen: Aalmoezenier Guido Brugge (v 96379) 1(NLD) Det EFP, Napo 610, 3509 VP Utrecht

Tijdens de Ontmoetingsdag van de RKGv op donderdag 20 april jl. ontvingen **Gert-Jan van Dierendonck** en **Sander Zwezerijnen** een functioneringsgratificatie. Van harte gefeliciteerd.

Per 14 augustus 2023 mogen we twee nieuwe collega's verwelkomen, namelijk **Yuri Saris** en **Timo van Reenen**. Zij stellen zich in deze Nieuwsbrief aan ons voor. •

Military Chaplaincy Brussel

(door Sanneke)

13 en 14 april was ik namens de RKGv aanwezig bij de conferentie: "Military chaplaincy in international perspective an interdisciplinary research dialogue". De conferentie vond plaats in Brussel op de Royal Military Academy. Er waren (natuurlijk) collega's uit België, maar ook deelnemers (waarvan sommigen online) uit Noorwegen, Zweden, Duitsland, Canada, VS en Zwitserland.

Centraal stond het nadenken over GV in een veranderende wereld, zowel religieus als militair.

Op het militaire vlak was dit aangrijpend concreet toen we een presentatie kregen van Father Andriy Zelenskyy, die ons vanaf het front online te woord stond. In 2019 ontmoette ik deze pater in Oekraïne toen ik daar was met

o.a. Jean Paul Thöni, prof. Fred van Iersel en prof. Pieter Vos. De Oekraïense collega's zochten en vonden verschillende samenwerkingsverbanden met de RKGv/ PGV en de theologische faculteit (TST/ PThU).

Het was interessant om uit te wisselen wat de rol van de GV in de krijgsmacht is. dr. Carmen Schuman deelde in dit kader iets over het case study project waar ook collega's uit de DGV aan hebben meegewerkt. Het ging ook over de leefwereld van de militair en hoe belangrijk het is deze mee te nemen in de pastorale zorg voor militairen en veteranen. De vraag naar de zichtbaarheid en 'meetbaarheid' van GV was ook onderwerp van gesprekken daarop zijn verschillende visies. Een onderzoeker uit de VS presenteerde zijn model waarin hij daarover veel data verzamelt. Iets dat veel inzicht, maar ook veel bloot geeft...

Ook was er veel aandacht voor de inbreng van GV'ers op moreel terrein. Waar we in Nederland veel spreken over moral injury, leeft dat op die manier in andere landen wat minder. Professor Pieter Vos hield een presentatie over morele vorming waarin ook het net verschenen boek 'Morele vorming van militairen' aan de orde kwam. Ik heb iets gepresenteerd over mijn onderzoek naar ervaringen van morele stress bij veteranen.

De conferentie leidde tot de ambitie om een Europees, interreligieus netwerk op te richten rond Military Chaplaincy. Dat netwerk zal bestaan uit onderzoekers en geestelijk verzorgers (al dan niet ook onderzoeker). Ik denk dat het interessant is dit te blijven volgen! •

Even voorstellen: Yuri Saris

Mijn naam is Yuri Saris. Ik ben 47 jaar, geboren in Den Helder waar mijn Indiase vader, een Korporaal Machinist, en mijn Nederlandse moeder, een Marva Schrijver, elkaar ontmoet hebben bij de Marine. Mijn vader was op zee toen hij via een storende radioverbinding hoorde dat ik geboren was. Hij verstond mijn naam niet zo goed, maar liep het dek op en riep in de storm: "Ik heb een dochter!". Tot zijn verbazing bleek het later een zoon te zijn.

Korte tijd na mijn geboorte zijn we naar het andere uiterste van Nederland verhuisd, waar ik ben opgegroeid in Valkenburg aan de Geul. Het was een heerlijke jeugd waarbij ik elk weekend met vriendjes speelde in de bossen rondom het mergelstadje. Ik kom er nog altijd graag, want op elke hoek en heuvel ligt een herinnering.

Inmiddels ben ik 16 jaar werkzaam in het pastoraat, eerst 7 jaar in een combifunctie als studentenpastor aan Wageningen University & Research (WUR) en pastoraal werker in parochie Veluwe-Rijn (inmiddels de H. Titus Brandsmaparochie), en nu 9 jaar als pastoraal werker in parochie 'Licht van Christus' te Utrecht Leidsche Rijn. Naast Theologie heb ik uit interesse en als extra vorming enige tijd gestudeerd aan de faculteiten Theaterwetenschappen en Universitaire Lerarenopleiding.

De afgelopen maanden ben ik gaan nadenken over een volgende pastorale zending. Het is een oude wens van mij om in verschillende werelden en pastoraten werkzaam te zijn. Mede door contact met enkele vluchtelingen uit de Oekraïne en het Midden-Oosten ben ik mij gaan afvragen of ik wellicht iets kan betekenen voor het leger en werkzaam wil zijn op plekken waar het leven minder vrij en veilig is dan hier in Nederland. Dit heeft er toe geleid dat ik halfweg mijn leven terugkeer naar mijn geboortestad, waar ik ben benoemd bij de Klein Boven Water Groep (GVKBW) - toevallig in het voetspoor van mijn pa die ooit als 16 jarige jongen is begonnen op Mijnenveger 'Hr. Ms. Boxtel'.

Er wacht nog een lange en geduldige weg van vorming en ingroeien in deze wereld, maar ik zie er naar uit om te beginnen, jullie te ontmoeten en van jullie te leren. •

Even voorstellen: Timo van Reenen

Mijn naam is Timo van Reenen, 46 jaar jong en gelukkig getrouwd met Mila. Trotse vader van twee volwassen dochters. Ik ben geboren onder de rook van Rotterdam, maar al even lang woonachtig in Merksplas wat in België ligt.

Ik maak graag muziek (piano, drums en bas) en speel in een rockbandje. Voor boekingen kun je altijd bellen! Ik sport regelmatig en mijn vakanties staan vaak in het teken van bergwandelingen in Oostenrijk. Mijn twee trouwe viervoeters vergezellen mij en helpen mij om door te zetten op de klim omhoog.

Na mijn afgeronde studie godsdienstwetenschappen in Brussel, studeerde ik Katholieke theologie in Tilburg. Gedurende deze studie gaf ik lessen levensbeschouwelijke vorming aan leerlingen aan het middelbaar onderwijs. Na verloop van tijd werd ik districts-catecheet (identiteitsbegeleider) voor het bisdom Breda. Dit werk omvat het begeleiden van RK scholen inzake godsdienstonderwijs en identiteit. De laatste 10 jaar stond ik opnieuw voor de klas en gaf voornamelijk levensbeschouwelijk vormend onderwijs aan de bovenbouw van een lyceum in Til-

burg. In 2019 begon het opnieuw te kriebelen om mij nog meer inhoudelijk te verdiepen in pastoraat en in de dienst geestelijke verzorging van defensie. Er werd mij middels een lerarenbeurs een kans geboden een studie te volgen tot geestelijk verzorger in Nijmegen. In 2021 liep ik daarvoor een stage op de legerplaats in Oirschot. Met begeleidende hulp van Gert-Jan van Dierendonck schreef ik mijn scriptie over loyaliteit van militairen richting geestelijk verzorgers. Daar ontvlamde in mij de overtuiging en passie dat ik aalmoezenier wilde worden. Ik verwacht zulks gelijke overtuigingen bij jullie te herkennen in onze samenwerking. Het is een voorrecht om dit ambt te bekleden en dienstbaar te zijn aan militairen. Ik hoop op een professionele organisatiecultuur waarbij passie voor dit werk met elkaar wordt gedeeld opdat ik mag groeien in mijn rol als aalmoezenier.

Tot binnenkort! ●

Rome-reis april 2023

(door Thomas Kuipers)

Eén dag na onze RK ontmoetingsdag zijn we met een elftal aalmoezeniers naar Rome vertrokken. De één hield de tel al niet meer bij voor wat betreft het aantal bezoeken aan Rome, voor de ander – lees onder anderen voor ondergetekende – was het bezoek een primeur. En wat voor een primeur! Dat had alles te maken met onze exclusieve overnachtingslocatie, notabene in Vaticaanstad! Van tevoren had Paul (Vlaar) mij al gezegd dat onze verblijfslocatie uniek was en dat de Paus zelf daar verbleef. Hij zei dat we hem waarschijnlijk zelfs tegen het lijf zouden lopen bij de maaltijden. Ik hoorde het enigszins verbaasd aan, maar had ook nog niet veel beeld bij Rome en het Vaticaan. Ik was en ben bovendien vooral bezig met mijn emigratie naar Curaçao, dus heb de reis naar Rome als het ware me laten gebeuren. Maar onvoorstelbaar, wat Paul had gezegd, kwam ook uit! We verbleven in Domus Sanctae Marthae, het gastenverblijf dat Paus Johannes Paulus II midden jaren '90 liet bouwen. Hij liet dit bouwen om ten tijde van een conclaaf kardinalen beter te kunnen onderbrengen, dan voorheen gebruikelijk was. Bovendien verblijven er gasten die Vaticaanstad voor zaken bezoeken en zo ook wij voor onze studiereis. Dit hield in dat we allemaal een bijzondere sleutel kregen... Uiteraard konden we er onze

kamers mee openmaken, maar nog belangrijker: het werkte ook als een soort identiteitsbewijs voor Vaticaanstad om zo bijvoorbeeld via een zij-ingang zonder rij in de Sint Pieter te komen! Kortom: we liepen de Heilige Vader regelmatig tegen het lijf (we spraken elkaar nog nét niet met de voornamen aan), we hadden een soort fastpass om rijen over te slaan en zodra we de Domus verlieten, liepen we pontificaal (haha) tegen de Sint Pieter aan (zie collage). We hadden dus een fantastische locatie om het Vaticaan en de stad Rome te ontdekken, met dank aan Emmy en Maarten!

Verder hadden onze reisleiders Emmy en Maarten een gebalanceerd programma samengesteld. Iedere deelnemer is uitgedaagd om een belangrijke kerk te bestuderen en tijdens de reis hierover te vertellen aan de rest van de groep. Dit deden we in tweetallen en zodoende waren er vijf te presenteren bezienswaardigheden, omdat Emmy en Maarten van deze studieopdracht waren uitgesloten. Achtereenvolgens waren deze studieobjecten de Sint Jan van Lateranen, de Santa Maria Maggiore ad Neves, de Friezenkerk, de Paulus buiten de muren en de Sint Pieter. Ikzelf mocht mij samen met Marcin van tevoren verdiepen in de Santa Maria Maggiore, dus wij waren al gauw aan de beurt om onze medereisgenoten iets over die kerk te vertellen. Ik was gefascineerd over de vroegmiddeleeuwse en latere 13e-

eeuwse mozaïeken in deze basiliek. Wat me wel tegenviel is de veel te grote baldakijn, die een groot deel van het zicht op het schitterende apsismozaïek blokkeerde. Anyway, zo presenterden we elkaar dus de verschillende kerken. Naast de presentaties, stonden er ook een lezing van Antoine Bodar over 'zijn' kerk de Santa Maria dell'Anima, een introductie bij aankomst op vrijdag over Rome en een rondleiding door NOS-correspondent Andrea Vrede op het programma. Tot slot was er uiteraard ook ruim voldoende gelegenheid voor amicitia en vrije invulling.

Iets wat mij iets minder is bevallen en waar ik toch wel hoge verwachtingen van had, was het Vaticaanse museum. Misschien vloek ik nu in de kerk, maar het was met name de ongereguleerde hoeveelheid bezoekers in het museum, die mij een doorn in het oog waren. Dit bezoek had misschien nog het meest weg van het spel lemmings: Je staat eigenlijk in de rij vanaf buiten het museum (gelukkig hadden we ook hier een fastpass) tot je het museum weer uitloopt. De collectie van het museum is enorm en de tour voert door de wereldberoemde Stanze di Raffaele en door de Sixtijnse kapel, maar het museum is slachtoffer van bucketlist-gekte. Dieptepunt was wat dit betreft de Sixtijnse kapel waar je lijf aan lijf staat en waar je ook doorheen gejaagd wordt. Om de zoveel tellen klinkt er een strenge stem die iedereen

tot stilte maant: "SILENCE! THIS IS HOLY PLACE!" en "NO PICTURE, KEEP WALKING!" Het doet wel iets af aan de heiligheid van de plek, zullen we maar zeggen. Desalniettemin heb ik echt wel iets meegekregen van de wonderschone kunst die er te bewonderen is, maar had ik gewoon wat moeite met de drukte J

Hoogtepunten waren er verder genoeg. Om in gaming-termen te blijven: ik heb de stad nog lang niet uitgespeeld, want werkelijk elke steen ademt geschiedenis. Of het nu christelijke geschiedenis en devotie is of juist de Romeinse of welke andere geschiedenis dan ook – we hebben met Andrea Vrede ook een wandeling gemaakt door de Joodse wijk van Rome – er is voor ieder wat wils en dit alles bestuderen en ontdekken bij een heerlijk voorjaarszonnetje met elke dag 22 graden, een lekkere bries en lekkere koffie en ijs, is geen straf. En ik realiseer me steeds meer dat deze studiereis toch wel één van de meest bijzondere is geweest die ik tot nu toe heb beleefd, met als hoogtepunt voor mij de ontmoetingen met de paus. Ik vroeg hem in mijn goeie Spaans: ¿Como esta? En hij antwoordde: 'Bastante (redelijk) bien, pray for me please...' één van de misschien wel invloedrijkste en machtigste mensen vraagt ons om voor hem te bidden, terwijl hij zich broos voortbeweegt gebogen over zijn rollator, maar mét een allervriendelijkste uitstraling.

Dank aan mijn reisgenoten voor de gezelligheid, dank aan Emmy en Maarten – petje af – voor wat jullie hebben mogelijk gemaakt en dank aan de werkgever voor deze reis! •

Brief van de Paus n.a.v. het bezoek aan Rome

Vaticaanstad, 6 mei 2023

Beste Broeder,

Ik heb de brief ontvangen die je samen met de andere militaire aalmoezeniers van Nederland aan mij hebt gegeven tijdens de algemene audiëntie.

Heel veel dank voor de uitingen van genegenheid en gebeden. Ik ben er zeker van dat uw bezoek aan Rome uw geloof heeft vernieuwd en jullie in staat heeft gesteld weer op krachten te komen om uw pastorale werk voort te zetten in het dagelijkse dienstwerk aan de militairen die aan u zijn toevertrouwd.

Zeker in deze dagen zal de Heer u met genade vervullen. Ik bid ervoor.

Ik bid voor ieder van jullie en voor het werk op jullie militaire basissen in Nederland.

Blijf bidden en ook voor mij.

Moge Jezus jullie zegenen en de Heilige Maagd voor je zorgen.

Broederlijke groeten,

Paus Franciscus

OP MISSIE: LITOUWEN

(Guido Brugge)

...Alsof het zo moet zijn. Vandaag naar 'Hill of Crosses' gereden om te verkennen voor de 'battlefield-tour' die in week 26 gepland staat. De foto(s) zul je zien in deze nieuwsbrief. 'In hoc signo vinces'; ons welbekend...

Al 7 weken ben ik op missie; hier in Litouwen, tijdens de rotatie eFP 2023-1. Een week de tijd om 'de zaak over te nemen' van Harold. Een weelde en een luxe. En een stuk gezelligheid. Samen met zijn collega BMW-er Pieter en mijn collega BMW-ster Leoni.

En dan ben je ervan; Harold en Pieter uitgezwaaid op het vliegveld van Kaunas en dan aan het werk. Het is een bijzondere missie hier in Litouwen. Zeker als je Afghanistan en Irak gewend bent. Het is een soort trainingsmissie, alleen worden we zelf getraind. Samenwerken en trainen met de Noren, de Duitsers, de Litouwers, de Tsjechen, Portugezen en een verdwaalde Belg. Wennen dus. Gewoon 'in burger' de kazerne af kunnen rijden met onze dienstauto om een boodschapje te doen bij de Lidl... of de Maxima xx...

En ondertussen speelt er toch van alles. De oefening 'IRON WOLFF' die voor de deur staat, het halal-eten wat niet geregeld is voor de islamitische militair en de aalmoezenier die vindt dat ook hij getraind moet worden tijdens de oefeningen. Daar hebben de battlegroup-commanders en consorten (nog) niet echt beeld en geluid bij. Ik probeer ze bij de eerstvolgende plannings-meeting voor de volgende IRON WOLFF-oefening wat wijzer te maken. Het is leuk om datgene waar wij, geestelijk verzorgers bij de Landmacht, het tijdens onze GV-CLAS tweedaagse over gehad hebben, ook hier weer ter sprake te kunnen brengen en hopelijk te implementeren in de grote oefeningen die hier elke rotatie op het programma staan.

Nog even en ik ben halverwege de missie. Het gaat snel. Drieënhalve maand op missie is eigenlijk te kort, zes maanden is te lang. Misschien in de toekomst dat we tot een compromis komen. Te kort omdat ik niet echt de kans krijg om de mensen écht te leren kennen. En zij mij niet. Maar ik doe m'n best en onder tusschen weten de meesten echt wel dat ik er ben. Ook bij de andere 'coalition forces'.

Hill of Crosses

Samenwerken met de collega geestelijk verzorgers bij de Tsjechen en de Duitsers; het komt er niet van. We zien elkaar wel en hebben mooie gesprekken, maar daar blijft het ook bij. Op zondag doen we allemaal op andere tijdstippen onze kerkdiensten. Ik trap af om 10 uur, daarna is Petr aan de beurt en 's avonds Heike, m'n Duitse collega. Erg leuk om de kerkklok te luiden, zo vlak voor de kerkdienst... Ik begin met luiden en m'n 'GV-toeg' neemt het over. En dan een uurtje samenzijn rondom de Schrift. Met moderne muziek, soms verzoeknummers. En na de dienst koffie met cronuts, een samenvoeging van croissant en donut. Met een dikke laag chocolade eroverheen. Het wordt gewaardeerd. En da's mooi.

Nog genoeg te schrijven, maar de ruimte in de nieuwsbrief is beperkt ☺.

Ik wens jullie allemaal een mooie zomer toe! Geniet straks van het verlof en tot in Nederland, somewhere, someday.... •

OP MISSIE: ZR.MS. VAN AMSTEL

(Geert van Valen)

We zijn nu zo'n twee maanden onderweg. Eerst naar Trondheim om aan te sluiten bij een groepje schepen van andere Nato-leden om vervolgens samen naar IJsland te varen. Op dat stukje reis hebben we samen geoefend om onderzeeboten te lokaliseren en ze dan ook meteen uit te nodigen naar het Walhalla. Hoewel Walhalla ietwat overlapt met mijn functieomschrijving, ben ik meer doende met het reilen en zeilen van de bemanningsleden onderling. Dat wordt onderbroken door een as verstrooiing op zee, de Dodenherdenking en verschillende formele gelegenheden zoals Koningsdag en het afleggen van de Eed of Belofte voor sommige opvarenden.

Na in IJsland genoten te hebben van het culinair hoogstandje Hákarl, gefermenteerde haai, gaan we met deze Oude Dame naar de Oostzee. We zijn genoeg geoefend, dus wordt het tijd om de Russen naar rechts te richten. Onderweg worden we nog even begroet door Zr. Ms. Boreas en het vliegdekschip USS Gerald Ford en varen dan als snel met een klein bochtje door het Kattegat tussen Denemarken en Noorwegen. De vaardige bemanning weet de Van Amstel varende te houden door een gestage stroom van schroeven en moeren, die nodig aan vervanging toe zijn. Even wat yoghurt inslaan in Polen en dan begint het Baltic-feest. Er wordt oorlogswacht

gelopen, we mogen designer witte overalls aan met matching mutsen en we doen averij-oefeningen. Er wordt tijdens de oefeningen ook rekening gehouden met de Pater: er is gelukkig telkens weer een Prio 4.

De scheepsbingo is het belangrijkste verzetje, want Instagram en WhatsApp zijn niet toegankelijk. De aanwezige Russische schepen die ons schaduw hebben WiFi-sniffers en zorgen zo voor een vrijwel voortdurende 'River State Red'. Dat betekent, dat alle telefoons en laptops uit moeten blijven; Airplane-mode is niet afdoende. Ook smartwatches moeten uit. Cyberwarfare gaat voortdurend door en alles met een WiFi-mogelijkheid is kwetsbaar. Er was tot nu toe een enkele uitzondering. Op een woensdagmorgen zorgde de Voorzienigheid ervoor, dat onze Schaduw even buiten bereik was. Dit maakte het mogelijk om muziek te

laten horen tijdens de wederom buitengewoon prachtige kerkdienst. Ik heb alvast een notitie gemaakt, om voor dit soort reizen een ouderwetse soundblaster met cassettebandjes mee te nemen. Of een symfonie orkest. Bluetooth is handig, maar niet in de Oostzee.

Zr. Ms. Van Amstel is deze reis dertig geworden en ze houdt zich nog redelijk goed. Als een Millennium Falcon met een hippe upgrade zo hier en daar, blijft zij de Schrik de Oostzee. De MIVD is niet scheutig met het delen van strategische informatie, maar in de wandelgangen heb ik vernomen, dat het de bemanningen van de Russische onderzeeboten dun door de broek loopt, als deze Oude Dame in de buurt is. Op ons schip is daarvan geen sprake: uw Pater houdt met Marcus 4,35–41 het Vertrouwen van de gehele bemanning op ongekende hoogten. •

Steunstichtingen

Woensdag 14 juni a.s. komen – op uitnodiging van de RKGV - bestuurders en oud-bestuurders van de Steunstichtingen van het Militair Ordinariaat, oud-HKA's en (voormalige) directeurs Beukbergen bij elkaar. Er wordt daarbij van gedachten gewisseld over het "Verleden en heden van de Steunstichtingen". Daarnaast is er natuurlijk gelegenheid om elkaar weer eens in een ongedwongen ambiance te treffen en bij te praten. In de volgende Nieuwsbrief volgt mogelijk een terugblik op deze dag.

SMLB

In mei vond voor de **63e maal de Internationale Militaire Bedevaart** naar **Lourdes** plaats. De Nederlandse Delegatie bestond uit 286 personen. Het was een gemêleerd gezelschap: de krijgsmachtbisschop en 12 aalmoezeniers; VeVa-leerlingen en leerlingen van opleidingsplekken van de verschillende Krijgsmachtdelen; motorrijders; een Caribische delegatie; Regimentsfanfare Garde Grenadiers & Jagers en zangeres Wieteke van Dort; veteranen,

burgermedewerkers en andere belangstellenden.

Voor voorzitter KOL b.d. Frank Marcus was het een bijzondere bedevaart. Na 15 jaar voorzitterschap heeft hij in Lourdes het stokje overgedragen aan KOL b.d. Niels ten Anscher. Tijdens de receptie werd Frank door verschillende mensen toegesproken en werden hij en zijn echtgenote Ineke in het zonnetje gezet. Als Nederlandse delegatie hadden wij dit jaar de organisatie van de Lichtprocessie voor onze rekening genomen. Dankzij de inzet van de bestuursleden van de SMLB, de aalmoezeniers en de Regimentsfanfare verliep de Lichtprocessie op rolletjes. We kijken met elkaar op een zeer geslaagde bedevaart terug.

SKVM

De SKVM kreeg een aanvraag tot ondersteuning van de "Motorconferentie Proef het Klooster". Van harte is aan die aanvraag gehoor gegeven. Ook is de Lourdesbedevaart ondersteund in verband met extra transportkosten. •

Bijzondere data 2023 (ovb)

Di 26 september	10.00 uur Regiobijeenkomst Beukbergen
Wo 27 september	10.00 uur Regiobijeenkomst Ermelo (Echoshome)
Do 28 september	10.00 uur Regiobijeenkomst Breda (Trip van Zoutlandt)
Vr 6 oktober	16.00 uur Inaugurale rede Bijzondere Leerstoel (Tilburg)
Za 4 november	11.00 uur Requiemviering Best
7 en 8 November	Corpsdagen RKGV Beukbergen
17 t/m 24 oktober	Rome-reis

Bijzondere data 2024 (ovb)

5 t/m 12 april	Rome-reis
23 t/m 27 mei	Militaire Lourdesbedevaart

Een hartelijke groet,
HKA Jean-Paul Thöni

COLOFON

© 2023. Dit is een uitgave van de RKGV.
Redactie Paul Vlaar Stafaalmoezenier

